Gümüş Ayak İzleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Gümüş Ayak İzleri

Yavuz DEMİRKIRAN

Düzenli evleri ve büyük bir bahçesi olan sıcak bir kasabada, Maya erkenden uyandı. Hardal sarısı yağmurluğunu ve yeşil lastik çizmelerini giydi. Kırmızı defteri cebindeydi, ipuçlarına hazırdı. Dışarıda sabah çimenleri çiyle parlıyordu. Ama başka bir şey de parlıyordu: bahçe yolunda bir dizi parlak gümüş ayak izi.

Maya diz çöküp ayak izlerini inceledi. Küçük ve yuvarlaktılar, sanki küçük tekerlekler çamurun içinden geçmiş gibiydi. 'Bunları kim yaptı?' diye merak etti. Kırmızı defterini ve kurşun kalemini çıkardı. Dikkatlice her izin şeklini çizdi. 'Tahmin yürütmeyeceğim,' dedi. 'Kanıt toplayacağım.' Saati, yeri ve boyutu yazdı.

Tam o sırada Leo koşarak geldi. Kızıl saçları dağınıktı ve turuncu spor ayakkabılarının bağcıkları çözülmüştü. 'Bir gizem olduğunu duydum!' dedi. 'Belki bir hayalettir! Ya da dev bir salyangoz! Ya da uzaydan gelen bir robot!' Maya gülümsedi. 'Belki,' dedi. 'Ama önce gerçek kanıtları arayalım.' Leo başını salladı. 'Tamam, dedektif Maya. Nereden başlıyoruz?'

Maya gümüş ayak izlerini işaret etti. 'Onları takip ediyoruz,' dedi. 'Ama dikkatli olmalıyız. Onları bozmak istemeyiz.' Leo kemerinden küçük el fenerini çıkardı. 'Bunu getireceğim,' dedi. 'İhtiyacımız olabilir.' İzleri gül çalılarının yanından ve yaşlı meşe ağacının etrafından takip ettiler. İzler bahçe kulübesine kadar gitti, sonra durdu.

Kulübede ayak izleri kayboldu. Maya defterine yazdı: 'İzler kulübede bitiyor. Kimin yaptığına dair iz yok.' Leo çilli burnunu kaşıdı. 'Belki içeri girmişlerdir?' dedi. Maya başını salladı. 'Kapı dışarıdan kilitli. Pencereleri kontrol edelim.' Tozlu camdan baktılar. İçeride sadece tırmıklar, saksılar ve bir torba tohum gördüler.

O gece Maya uyuyamadı. Gümüş ayak izlerini düşündü. Böyle izleri kim yapabilirdi? Hava karardığında araştırmaya karar verdi. Yataktan sessizce çıkıp yağmurluğunu ve çizmelerini giydi. Bahçe kapısında Leo'yla buluştu. El feneri ve kocaman bir gülümsemesi vardı. 'Hazır mısın?' diye fısıldadı. Maya başını salladı. 'Unutma, kanıt arıyoruz.'

Bahçe geceleri farklı görünüyordu. Gölgeler çimenlerde dans ediyor, ay her şeyi parlıyordu. Maya ve Leo sabahki gümüş ayak izlerini takip ettiler. Sessizce yürüyüp her sesi dinlediler. Sonra Leo Maya'nın kolunu tuttu. 'Bak!' diye fısıldadı. Domates bitkilerinin yanında küçük bir ışık yanıp sönüyordu. Yeşildi ve yanıp sönüyordu.

Yaklaştılar. Domates bitkilerinin arkasında küçük bir şey hareket ediyordu. Diz boyu yüksekliğinde ve yuvarlaktı, parlak gümüş bir gövdesi vardı. Kafasında iki parlayan kehribar rengi göz vardı. İnce kolları, küçük mala şeklinde elleri ve gümüş ayak izleri bırakan tekerlekli ayakları vardı. Boynuna küçük kırmızı bir atkı bağlanmıştı. Sırtında tohumlarla dolu küçük bir bez çanta vardı.

Küçük makine onları fark etmedi. Bir toprak parçasına yuvarlandı ve mala şeklindeki elleriyle küçük bir çukur kazdı. Sonra çantasından bir tohum alıp çukura bıraktı. Çukuru kapattı ve toprağı sıvazladı. Kafasındaki küçük anten yeşil yanıp söndü. Çalışırken hafifçe mırıldandı. Maya ve Leo hayretle izlediler.

Leo Maya'ya yaklaştı. 'Bu bir robot!' diye fısıldadı. 'Bir bahçe robotu!' Maya başını salladı. Defterine yazdı: 'Küçük mekanik yardımcı. Geceleri tohum ekiyor. Gümüş ayak izleri bırakıyor.' Gülümsedi. 'Bu şimdiye kadarki en iyi kanıt,' dedi. 'Ama neden geceleri çalışıyor?' Leo omuz silkti. 'Belki utangaçtır.'

Maya merhaba demeye karar verdi. Bitkilerin arkasından çıktı. 'Merhaba,' dedi yumuşak bir sesle. Küçük makine dondu. Kehribar rengi gözleri büyüdü. Korkmuş görünüyordu. 'Sorun değil,' dedi Maya. 'Biz arkadaşız. Sana zarar vermeyeceğiz.' Leo başını salladı. 'Sadece gümüş ayak izlerini kimin yaptığını bilmek istiyoruz.' Makine gözlerini kırptı. Sonra yavaşça ileri yuvarlandı.

Makine kendini işaret etti. Sonra bahçeyi işaret etti. Yumuşak bir vınlama sesi çıkardı. Maya anladı. 'Bahçenin büyümesine yardımcı olmak için tohum ekiyorsun,' dedi. Makine başını salladı. Leo ellerini çırptı. 'Bu harika!' dedi. 'Ama neden geceleri?' Makine aşağı baktı. Uyuyan evleri işaret etti. Sonra yanıp sönen ışığını işaret etti. Sanki 'Kimseyi uyandırmak istemiyorum' der gibiydi.

Maya gülümsedi. 'Sen nazik bir yardımcısın,' dedi. 'Ama saklanmana gerek yok. Sana yardım edebiliriz.' Leo da aynı fikirdeydi. 'Sırrını saklayabiliriz. Ve tohum ekmede sana yardım edebiliriz!' Küçük makinenin gözleri daha parlak parladı. Mutlu bir küçük dönüş yaptı. Sonra Leo'ya yuvarlandı ve küçük bir mala uzattı. Leo onu nazikçe aldı. 'Teşekkür ederim,' dedi.

Üç arkadaş ay ışığında birlikte çalıştılar. Maya defterine notlar yazdı. Leo malayla çukurlar kazdı. Makine tohumları bıraktı ve toprağı sıvazladı. Havuç, fasulye ve ayçiçeği ektiler. Makine mutlu bir melodi mırıldandı. Yeşil anten ışığı aynı ritimde yanıp söndü. Gökyüzü pembeye döndüğünde işlerini bitirdiler. Makine el sallayarak vedalaştı ve kulübeye yuvarlandı.

Ertesi sabah Maya ve Leo bahçede buluştular. Gümüş ayak izleri hâlâ oradaydı, ama artık gerçeği biliyorlardı. 'Gizemi kanıtlarla çözdük,' dedi Maya. Leo başını salladı. 'Tahmin yok. Sadece gerçekler.' Tohum ektikleri taze toprağa baktılar. 'Ve yeni bir arkadaş edindik,' diye ekledi Leo. Gülümsediler. Bahçe artık gizli bir kulüp evi gibi hissettiriyordu.

O günden sonra Maya ve Leo, Sprout adını verdikleri küçük makineye yardım ettiler. Her gece birlikte tohum ektiler. Ve her sabah gümüş ayak izleri yaptıkları işin hikâyesini anlattı. Maya'nın defteri kanıtlar ve çizimlerle doluydu. Leo artık çılgın tahminler yapmayı bıraktı. Herhangi bir gizemi çözmenin en iyi yolunun gerçekleri araştırmak olduğunu öğrendiler. Ve arkadaşların en şaşırtıcı yerlerde bulunabileceğini.